

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/136/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316206397
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2018:4316206397.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: O. F., O. XX.XX.XXXX, V. XXX XX G., o zaplatenie 255,39 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 255,39 Eur, úrok z omeškania vo výške 28% ročne zo sumy 255,39 Eur od 1.5.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorú je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi žalovaný.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 255,39 Eur, spolu s úrokom vo výške 28% p.a. zo sumy 255,39 Eur od 1.5.2013 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 21.7.2011 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Vzhľadom na porušenie Zmluvy zo strany žalovaného tým, že žalovaný sa na predmetnom účte dostal do nepovoleného debetu vo výške žalovanej istiny, žalobca zatvoril príslušný účet žalovaného, o čom ho informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 30.4.2013 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet - táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zotv. účtu“ alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. V súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb, je istina pohľadávky (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28% p.a. Žalovaný pohľadávku neuhradil.

2. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 14.6.2016 pod č. k. 7C/136/2016-19. Platobný rozkaz bol uznesením zo dňa 10.10.2017 pod č.k. 7C/136/2016-35 zrušený v zmysle § 266 ods. 3 CSP, keďže sa ho nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk.

3. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, pričom podľa jeho prechodných ustanovení, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom

1.7.2016 aj sporná vec riadi ustanoveniami CSP. Postupujúc podľa § 292 CSP súd po uvedenej zmene právnej úpravy žalovaného ako spotrebiteľa písomne poučil o možnosti zastúpenia a o jeho procesných právach a povinnostiach.

4. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (keďže žalovaný sa k veci vôbec nevyjadril), pričom prejednávany spor, v ktorom ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.2.2018, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili. Po vykonaní dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

5. Žalobca (s pôvodným Obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) a žalovaný uzatvorili dňa 21.7.2011 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Obsahom zmluvy bolo zriadenie typu účtu: Osobný účet Axion. Zároveň v bode 2 Zmluvy obsahovala návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty Maestro - AXION, s denným limitom 2 000 Eur, pričom k prijatiu návrhu dôjde konkludentne vydaním PK k účtu v čl. I. bod 1 Zmluvy, čím bude platne a účinne uzatvorená zmluva o vydaní a používaní PK. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú (čl. V. bod 1). Žalovaný ako majiteľ účtu vyhlásil, že sa pred podpisom Zmluvy oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou Zmluvy a zaväzuje sa ich dodržiavať.

6. Z výpisu účtu žalovaného číslo 4 vedeného za obdobie od 29.3.2013 do 30.4.2013, ktorý súdu predložil žalobca vyplýva, že žalovaný mal dňa 28.3.2013 zostatok na uvedenom účte mínus 245,46 Eur. Žalobca za uvedené obdobie pripísal žalovanému 3 debetné položky a síce dňa 29.4.2013 úroky v sume -5,54 Eur, dňa 29.4.2013 poplatok za balík služieb AXION v sume -0,40 Eur a dňa 29.4.2013 popl. účet - OPTIM p. v sume -3,99 Eur. Zároveň žalobca podľa tohto výpisu dňa 30.4.2013 vykonal účtovnú operáciu - vysporiadanie so sumou 255,39 Eur. Takto nový zostatok na účte predstavoval 0,00 Eur.

7. Podľa § 52 Obč. zák. (v znení účinnom ku dňu 21.7.2011) (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 54 Obč. zák. (1 veta prvá) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou

zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

9. Z predloženej Zmluvy súd zistil, že daný zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je potrebné považovať za spotrebiteľský vzťah v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a následne potom aj podriaďiť ho právnemu režimu týchto noriem upravujúcich problematiku spotrebiteľských zmlúv a spotrebiteľských vzťahov. Je to z dôvodu, že zo strany žalobcu bol poskytnutý úverový rámec žalovanému za účelom používania kreditnej karty v rámci podnikateľskej činnosti žalobcu a žalovaný pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, ktoré okolnosti vyplývajú aj zo zmluvy. Takto sú naplnené zákonné kritériá spotrebiteľskej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Obč. zák.), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Podľa § 657 Obč. zák. zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

11. Podľa § 658 ods. 1 Obč. zák. pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že dňa 21.7.2011 strany sporu uzatvorili Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej bol žalovanému zriadený bežný účet žalobcom, pričom viedol pre žalovaného správu peňazí nachádzajúcich sa na účte. Žalovaný porušil zmluvné povinnosti, keď čerpal z účtu viac peňazí ako reálne na ňom mal a to bez toho, že by bola so žalovaným uzatvorená zmluva o povolenom prečerpaní, teda taká zmluva, ktorou by takéto konanie bolo opodstatnené. Z daného dôvodu teda vznikol medzi žalobcom a žalovaným nový záväzkový vzťah a to na základe zmluvy o pôžičky, ktorá ako reálny kontrakt vzniká faktickým odovzdaním peňazí.

13. Z výpisu účtu žalovaného, ktorý súdu predložil žalobca, bolo preukázané, že k čerpaniu peňazí zo strany žalovaného prišlo. Žalovaný ako majiteľ účtu takto požičané peniaze mal vrátiť bez zbytočného odkladu, čo však nevykonal. Žalobcovi tak vznikol nárok na vrátenie peňazí, ktoré žalovanému požičal. Okrem uvedenej sumy má žalobca právo požadovať i zaplatenie úroku ako odplatu za poskytnutie pôžičky, pričom výška úroku vyplýva z dohody zmluvných strán vyplývajúcej z obchodných podmienok, a to za dobu, po ktorú bude istina skutočne užívaná žalovaným. Žalovaný v konaní nepredložil a neoznačil žiadne prostriedky procesnej obrany, z ktorých by vyplynulo, že dlh voči žalobcovi uhradil a teda jeho dlh zanikol plnením. Z uvedeného dôvodu súd podanej žalobe v plnom rozsahu vyhovel a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 CSP (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto súd mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).